

Arbeidernes og Embedsmænds Enten paa den Maade, at man gav Arbeidernes Enten Understøttelse efter en langt større Maalestok end Embedsmænds Enten. Det er den relative Retfærdighed, som Regjeringsforslaget aabenbart lægger Bægt paa, og det har forekommet Udvalgets Flertal, at man nødvendigvis maatte holde sig dertil, og derimod hjælper det ikke at anføre, at andre Landes Lovgivning muligvis har andre Procent. Det er ikke et Argument, der kan bringe os til at fravige den Sammenhæng, hvori dette Lovforslags Bestemmelser nødvendig maa staa med andre Dele af vor egen Lovgivning for at være retfærdig.

Vi ere nu over Disjunktspunkterne og over de vigtigste af de Forslag, der foresligger, thi hvad der er foreslaaet under Nr. 9, er blot en redaktionel Alargjørelse, og hvad der er foreslaaet under Nr. 10 til § 6, skal jeg blot berøre med et Par Ord. § 6 omhandler udførlig de Foranstaltninger, der skulde foretages for at konstatere de Ulykkestilfælde, der skulde berettigge til denne Forsikkring, og særlig hvad Politiet har at gjøre. Forsaavidt nu disse Foranstaltninger vedrøre, hvad der skal foretages i Anledning af Ulykke paa Søen, er der, dels efter den gjældende Lovgivning og dels efter Forslaget om en ny Sølvgivning, udførlige Regler, rigtignok i et andet Diemed, om Søforklaringer, der foretages ved Retten, men som konstatere det Samme, der her skal konstateres ved Politiets Foranstaltninger. Det forekommer os at være en dobbelt Ueilighed at kræve paa en Gang Virksomheden ved Politivirigheden og Virksomheden ved Retten, Søforklaring. Hvor Søforklaring skal finde Sted, maa den fuldt ud kunne fyldestgjøre det Samme som Politiforholdsreglerne efter § 6, og derpaa er vort Forslag grundet; det lyder saaledes: „Saafremt Ulykkestilfældet er indtraadt under Omstændigheder, der efter Lovgivningen nødvendigvis gjøre Optagelse af en Søforklaring, træder de herom gjældende Regler i Stedet for de foranstaaende“. Saa er der endelig med Hensyn til § 8 et Forslag med Hensyn til Sammensætningen af det Udvalg, der skal afgjøre visse Spørgsmaal, der optaa i Anledning af denne Lov. Med Hensyn til dette Forslag har jeg allerede udtalt mig tidligere ved § 3, og jeg behøver derfor ikke nu paany at udtale mig derom.

Th. Nielsen: Sammenligner man de to Betænkninger, den, der blev afgivet i Fjor i Marts, og den, der er afgivet i Mar ligeledes i Marts, vil man se, at det er Ulykkestilfældets Udvalgets Flertal og Mindretal under

Arbejdet at nærme sig meget til hinanden, hvilket den ærede Ordfører for Udvalget allerede har omtalt. Jeg skal udtale, at jeg sætter megen Pris paa § 1, saaledes som den nu er affattet, idet ikke alene de, der have Lønnet Arbejde for Andre, ere indbefattede under Forsikringen, men ogsaa mange smaa Arbejdsgivere, der arbejde for sig selv i Landbrug og Haandværk, farlige industrielle Erhverv og tillige Søfart og Fiskeri, ere komne med, forsaavidt de høre til Smaa-taarsfolk eller til dem, der kunne optages i anerkjendte Sygefaser. Ærede Medlemmer, der have gjenmælst Betænkningen fra i Fjor, ville have set, at Mindretallet i Fjor indtog det Standpunkt, at det mente at burde medtage Landarbejdere, de der ere Jord, fordi Landarbejderne maatte give Stak til Ulykkesforsikkring. Man fandt det ubilligt paa den ene Side at forlange Stak og paa den anden Side ikke at ville lade dem faae Del i Forsikringen. Det er en meget betydelig Udbidelse, Lovforslaget nu har faaet, at det kommer til at medtage en Del flere Arbejdere; hvor mange, kan ikke siges, men at det vil være et betydeligt Antal, er vist. Jeg vil derfor sige, at jeg antager, at man paa dette Omraade er kommet saavidt, som man overhovedet kan komme. Vi maa, som den ærede Ordfører har mindet om, ikke glemme, at man her finder sig paa bar Jordbund, om jeg saa maa sige, rent fremmed Jordbund. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det vil være nødvendigt senere at gaa videre, thi det kan ikke negtes, at der er mange Erhverv, som kunne have Sygdom, Død og Lemlæstelse til Følge, som ikke her medtages i Forsikringen, og som vel ikke kunne det. Jeg indrømmer, man maa gaa forsøgsvis til Værks ved disse farlige Erhverv — jeg stater særlig til de sundhedsfarlige — der ikke have været videre paa Omtale under Forhandlingen i Udvalget. De ligger efter Forslagets Anlæg udenfor, men at de, forsaavidt det Forsøg, her tænkes anstillet, maatte lykkes, siden maa komme med paa en eller anden Maade, derom tvivler jeg ikke, thi det ligger i Principet, at man maa sikkre imod de sørgelige Følger af Arbejdet i de sundhedsfarlige Erhverv, Følger, der maa ske, naar Alt kommer til Alt, medføre i høiere Grad Sygdom og Død, end de Ulykkestilfælde, der foregaa pludselig. Det er jo imidlertid muligt, at der skal træffes andre Forholdsregler overfor de sundhedsfarlige Erhverv, inden man kan sikkre Arbejderne i disse, jeg sigter her navnlig til et stærkere Tilsyn end det, der nu finder Sted. Det skal jeg imidlertid ikke gaa nærmere ind paa, men jeg har blot villet an-